

DE SPREEUW

De aanleiding om iets over de Spreeuw te schrijven komt waarschijnlijk voort uit het feit, dat ik er de laatste weken veel mee te maken kreeg. Het is namelijk zo dat ik dit jaar probeer meeuwen te vangen om hiermee een bijdrage te leveren aan een onderzoek over deze vogels. Nu laten meeuwen zich niet zo gemakkelijk verschalken en om ze te vangen heb je hulptroepen nodig in de vorm van een aantal Spreeuwen. Wanneer er enige van deze drukdoende vogels op het uitgestrooide voer neerstrijken is de kans groot dat meeuwen volgen. Zonder Spreeuwen of andere vogels geen meeuwen !

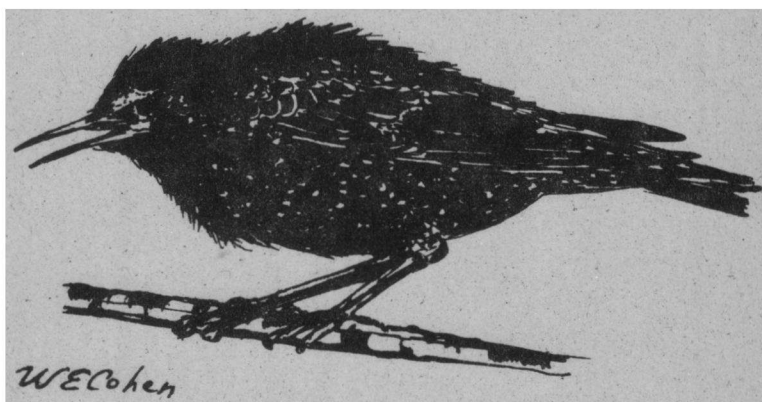
Hun aanwezigheid wordt dus wel op prijs gesteld, maar je kunt ook te veel van het goede krijgen en dat is nu half december het geval. Er zijn er zo veel, dat het bij en om het gestrooide voedsel zwart ziet van deze vogels en het kost geen moeite om er honderd en meer in één slag te vangen. Dit wordt echter niet gedaan, omdat dit de ringer arm maakt en de Spreeuw toch al tot de meest geringde vogels behoort.

Een enkele wordt er natuurlijk nog wel geringd en zo bleek een van de vogels die wij op een zeker moment vingen een ring uit Rusland te dragen. Waar en wanneer deze vogel is geringd zult u over een aantal maanden wel in de Korhaan lezen. Het duurt namelijk geruime tijd eer de Russen 'n antwoord sturen op dergelijke gegevens.

Het is wel opmerkelijk, dat er onder de vogels die ik nu vang veel ouden worden aangetroffen die opvallen door hun gewicht. Er komen momenteel grote aantallen Spreeuwen in onze omgeving voor, waarschijnlijk afkomstig uit Oost-Europa.

Wanneer u dit leest is de winter alweer gevorderd en is het de tijd dat onze eigen broedvogels weer terugkeren uit hun winterkwartieren. Als je de vogels bij het vangen in de hand neemt, is duidelijk waarneembaar dat het voorjaar in aantocht is.

De Spreeuw begint langzaam zijn bruidskleed aan te trekken, dit is het best te zien bij de oude mannen, waarbij de punt van de snavel in februari alweer geel begint te worden. Ook de witte punten aan de borstveren beginnen te slijten, zodat het dier veel donkerder wordt en meer begint te glanzen. Bij de jonge vogels duurt het wat langer eer de verkleuring optreedt en sommigen hebben in april nog een nagenoeg zwarte snavel.

Indien u Spreeuwen ziet met een gele punt aan de snavel zijn dat zeer waarschijnlijk eigen broedvogels, die dan ook wel in de omgeving blijven.

Let u eens op of u ze kunt ontdekken. Deze aanwijzing wil echter niet zeggen, dat alle bij ons overwinterende Spreeuwen zijn vertrokken. Juist in deze tijd kunt u de massale slaapvluchten waarnemen van duizenden vogels die zich tegen de avond verzamelen om massaal in een bos of rietveld de nacht door te brengen.

Eigen broedvogels beginnen inmiddels een broedplaats te zoeken en kijken in onze nestkasten of het gat groot genoeg is om er door te kunnen. Mocht dit kunnen en het hol wordt goed geoordeeld, dan zal de man dagelijks in de onmiddellijke omgeving zijn gezang laten horen om aan een vrouw Spreeuw te melden dat hij huwbaar is en over een woning beschikt. Veel mensen zijn niet op Spreeuwen gesteld, maar een broedend paartje kan toch veel vertier in de tuin geven.

Met de kijker zijn ze dan goed waarneembaar en is het verschil tussen man en vrouw ook te zien. De snavel is inmiddels van beiden - we spreken dan over mei - geheel geel geworden en daarbij heeft de basis van de snavel van de man een donkere kleur, terwijl deze bij de vrouw roze is. Bovendien heeft het wijfje een lichte ring in het oog, terwijl het oog van de man geheel donker is. De Spreeuwen hebben dan een glanzend verenkleed, hetgeen is ontstaan door het slijten van de borstveren waardoor het wit aan de punt is verdwenen. De Spreeuw viert bruiloft in een versleten pak en daarin ziet hij er op zijn mooist uit. Let u eens op of u het ook kunt vaststellen.